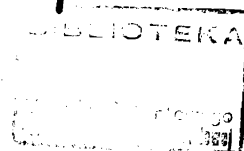

URZĄD PATENTOWY

MOK 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20127.

Kl. 21 f, 62.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Elektryczna lampa żarowa do środków lokomocji, np. wozów silnikowych.

Zgłoszono 18 maja 1933 r.

Udzielono 26 maja 1934 r.

Wynalazek dotyczy elektrycznej lampy żarowej do środków lokomocji, np. wozów silnikowych, posiadającej więcej niż jedno ciało żarowe, przyczem jedno z ciał żarowych jest umieszczone w reflektorze, do którego jest przymocowany jeden koniec tego ciała żarowego, natomiast drugi koniec jest przymocowany do drutu biegunowego.

Lampom tego rodzaju stawiane są duże wymagania. Stwierdzono, że trwałość ich można znacznie zwiększyć, jeżeli reflektor będzie dodatkowo połączony ze wspomnianym drutem biegunowym.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Cyfrą 1 oznaczono bańkę elektrycznej

żarówki, zawierającej główne ciało żarowe 2 oraz pomocnicze ciało żarowe 3, umieszczone w znany sposób w wewnętrznym metalowym reflektorku 4 w celu otrzymania wiązki świetlnej o przekroju w zasadzie półkolistym, dzięki czemu zapobiega się w możliwie największym stopniu oślepieniu osób, zbliżających się ku pojazdowi, zaopatrzonemu w takie lampy. Jak uwidocznia rysunek, jeden koniec 5 pomocniczego ciała żarowego 3 jest przymocowany przewoźdząco do drutu biegunowego 6, drugi zaś jego koniec 7 — do wierzchołka wewnętrznego metalowego reflektorka 4. W lampach tego rodzaju pomocnicze ciało żarowe 3 ulega bardzo często przedwczesnemu

uszkodzeniu z powodu narażenia na uderzenia i wstrząsy.

W celu uniknięcia przedwczesnego uszkodzenia pomocniczego ciała żarowego, do drutu biegunowego 6 przymocowany jest sztywny drut metalowy 8, do metalowego zaś reflektorka wewnętrznego 4 — sztywny drut metalowy 9. Końce obu wymienionych sztywnych drutów są osadzone w perełce 10 z materiału izolacyjnego, np. ze szkła lub porcelany. W ten sposób, praktycznie biorąc, miejsca zamocowania końców 5 i 7 ciała żarowego 3 nie mogą wykonywać jakichkolwiek ruchów względem siebie, nawet wtedy, gdy są one narażone na uderzenia lub wstrząsy.

Dla łatwiejszego zrozumienia przedmiotu wynalazku przedstawiono na rysunku również i zewnętrzny paraboliczny reflektor 11, w którego ognisku znajduje się główne ciało żarowe 2. Z chwilą, gdy ciało żarowe 2 zostanie zapalone, wysyła ono zapomocą reflektora 11 poziomą wiązkę promieni. Jeżeli zaś zostanie zapalone jedynie pomocnicze ciało żarowe 3, to powstaje wiązka świetlna o przekroju zasadniczo półkolistym.

Dla zobrazowania znaczenia niniejszego wynalazku może posłużyć fakt, że elektryczna żarówka omawianego typu bez zastosowania dodatkowego zamocowania reflektorka wewnętrznego według wynalazku, umieszczona na pewnym aparacie wstrząsowym, jaki używano podczas badań, staje się nieużyteczną już po jednym tylko wstrząsie, podczas gdy żarówka, wy-

konana w myśl wynalazku, działa jeszcze normalnie po 100 wstrząsach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna lampa żarowa do środków lokomocji, np. wozów silnikowych, zawierająca kilka ciał żarowych, z których jedno jest otoczone wewnętrznym reflektorkiem i jeden koniec jego jest przymocowany do wymienionego wewnętrznego reflektorka, natomiast drugi jego koniec jest przymocowany do drutu biegunowego, znamienna tem, że wewnętrzny reflektorek jest dodatkowo połączony z wymienionym drutem biegunowym.

2. Elektryczna lampa żarowa według zastrz. 1, znamienna tem, że wewnętrzny reflektorek jest dodatkowo zamocowany zapomocą dwóch sztywnych drutów, których jedno końce są przymocowane odpowiednio do wewnętrznego reflektorka i drutu biegunowego, a drugie końce są połączone ze sobą z zachowaniem wzajemnej izolacji.

3. Elektryczna lampa żarowa według zastrz. 2, znamienna tem, że połączenie końców sztywnych drutów jest uskutecznione przez osadzenie ich w szklanej perełce.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

